

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **V. T. L.**, zastoupený Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem se sídlem Vinohradská 1233/22, Praha 2, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 4. 2019, č. j. MV-35813-4/SO-2019, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18. 10. 2021, č. j. 15 A 95/2019 – 39,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 10. 9. 2018, č. j. OAM-1186-27/ZR-2017, jímž byla podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu žalobce a podle § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla současně stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k vycestování z území České republiky, případně 30 dnů od propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

[2] V záhlaví označeným rozsudkem Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „napadený rozsudek“ a „krajský soud“) žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl. K toliko obecné námitce žalobce napadené rozhodnutí shledal plně odpovídajícím zákonným a judikaturním požadavkům na jeho obsah, tedy přezkoumatelným. V intencích judikatury rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu nejsou podle krajského soudu nekonkrétní

žalobcovy námitky o porušení jeho procesních práv podle § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) řádně uplatněnými žalobními body.

[3] Ohledně přiměřenosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k soukromému a rodinnému životu žalobce krajský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu uvedl, že podle § 174a zákona o pobytu cizinců má žalovaná povinnost zabývat se jen kritérii, k nimž se pojí žalobcem uváděné skutečnosti. Žalovaná podle krajského soudu dostatečně zohlednila okolnosti vyplývající ze správního spisu, nic jiného žalobce neuvedl. Břemeno tvrzení přitom tížilo jej. Výslech žalobce nebyl v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018-34, třeba, jelikož k tomu nevyvstaly žádné důvody; s tím se vypořádala i žalovaná v napadeném rozhodnutí. Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností.

[4] Pokud jde o okolnosti odsouzení žalobce, správní orgány řádně posoudily závažnost jeho role i spáchaného skutku. Prvostupňové rozhodnutí podrobně rozebírá rozsah a dlouhodobost páchané trestné činnosti, povahu drogové kriminality a závažnost dopadů na společnost. Zohledněno bylo, že žalobce byl odsouzen ke dvěma letům nepodmíněného trestu odnětí svobody a i dříve byl za trestnou činnost odsouzen. Krajský soud neshledal důvodnou námitku žalobce, že odsuzující rozsudek byl toliko konstatován.

[5] Napadené rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu shledal krajský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu za přiměřené ve vztahu k jeho soukromému a rodinnému životu. Zásah není natolik vážný, aby převážil nad veřejným zájmem na ochraně veřejného pořádku.

[6] Krajský soud se dále neztotožnil s námitkou žalobce, že v rámci přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života žalovaná zohlednila jeho možnost požádat o jiné pobytové oprávnění. Tuto možnost žalovaná toliko žalobci na okraj předestřela. V hodnocení přiměřenosti ji nezohlednila.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalované

[7] Proti napadenému rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou opírá o důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), namítá tedy nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

[8] Stěžovatel namítá, že přečinu, za který byl odsouzen k trestu odnětí svobody na dva roky nepodmíněně, se dopustil v roce 2018 a nyní jsou již splněny podmínky pro zahlazení. Naplnil sice podmínky § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců, avšak závažnost jeho jednání takové rozhodnutí neodůvodňuje. Napadené rozhodnutí má závažné dopady do jeho rodinného a soukromého života, má tři nezletilé dcery, které se narodily v ČR a ta je jejich jediným domovem, v němž mají povolení k trvalému pobytu.

Starší dcera chodí do školy, manželka podniká a zajišťuje materiálně domácnost. Stěžovatel pomáhá s podnikáním a osobně pečuje o děti, proto je jeho přítomnost nezbytná. Setrvání otce na území ČR je v nejlepším zájmu nezletilých dětí. V rámci hodnocení přiměřenosti nebyl zájem manželky a dětí brán v potaz. Krajský soud nedostatečně posoudil přiměřenost napadeného rozhodnutí ve vztahu k rodinnému a soukromému životu stěžovatele v rozporu s čl. 8 Úmluvy o ochraně základních práv a svobod a Úmluvou o právech dítěte. Zájem dítěte je předním hlediskem, které nebylo vzato v potaz v rozporu s judikaturou Ústavního soudu, Evropského soudu pro lidská práva i stanoviskem Veřejného ochránce práv. Napadeným rozhodnutím se přímo nezasahuje do právního postavení dítěte, avšak má na dítě nezpochybnitelný zprostředkovaný dopad. I judikatura Nejvyššího správního soudu vyžaduje právní zájem dítěte posoudit tak, že se zjistí, nakolik jsou vazby stěžovatele na manželku a děti silné, a zda převáží zájem státu na zrušení trvalého pobytu. Žalovaná ani krajský soud věc dostatečně neposoudily. Trestná činnost stěžovatele přitom nebyla závažná (šlo pouze o přečin, navíc týkající se pěstování konopí, které se celosvětově dekriminalizuje).

[9] Stěžovatel dále namítá rozpor napadeného rozsudku s čl. 9 odst. 3 směrnice Rady 2003/109/ES, podle níž je třeba posoudit, zda je vzhledem k závažnosti protiprávního jednání skutečně ohrožen veřejný pořádek. To nevyplývá jen ze skutečnosti, že byl odsouzen. Ze správního rozhodnutí musí být zřejmé úvahy a závěry týkající se těchto okolností.

[10] Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu. Trestná činnost stěžovatele je natolik závažná, že dopady napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života nejsou nepřiměřené. Narození třetího dítěte na tom nic nemění, ačkoliv je zájem dítěte jádrem posuzování přiměřenosti. Stěžovatel se měl zdržet páchání závažné drogové trestné činnosti, pokud chtěl udržet rodinu pohromadě na území České republiky. Stěžovatel musel následky svého jednání předvídat.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti. Konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k jejímu podání, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[12] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž žádnou takovou vadu neshledal.

[13] Kasační stížnost není důvodná.

[14] Podle § 77 odst. 2 písm. f) zákona o pobytu cizinců v rozhodném znění *„Ministerstvo platnost povolení k trvalému pobytu dále zruší, jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen soudem České republiky za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému*

trestu odnětí svobody v délce do 3 let včetně, za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince."

[15] V prvé řadě stěžovatel namítá, že došlo k zahlazení jeho odsouzení. Tuto námitku stěžovatel v řízení před krajským soudem neuplatnil, ačkoliv tak učinit mohl. Kasační námitka je proto nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

[16] Namítá-li stěžovatel nepřiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života jeho a jeho dětí, Nejvyšší správní soud se ztotožňuje se závěry krajského soudu, podle něhož byly v napadeném rozhodnutí dopady do soukromého a rodinného života posouzeny řádně a v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu; rozhodnutí je v tomto smyslu přiměřené.

[17] Krajský soud i žalovaná vzaly dostatečně v potaz veškeré relevantní okolnosti související s rodinným a osobním životem stěžovatele. Obdobnými případy se Nejvyšší správní soud již ve svých rozhodnutích zabýval, přičemž krajský soud posoudil věc stěžovatele souladně s jeho judikaturními závěry, na něž v odůvodnění odkázal. Správně citoval také judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatující, že nastalá situace je důsledkem závažné trestné činnosti stěžovatele, který si jako cizinec trvale pobývající na území ČR mohl a měl být vědom toho, že i když má nejvyšší stupeň pobytového oprávnění, svým závažným protispolečenským jednáním o něj může přijít. Zejména sám svým konáním ohrozil kvalitu svých rodinných a soukromých vztahů, přičemž nyní bude muset následkem primárně svých činů nalézt takovou formu rodinného soužití, která bude možná i za podmínek zrušení jeho trvalého pobytu. (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 18. 2. 1999, sp. zn. IV. ÚS 108/97, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2016, č. j. 2 Azs 147/2016 – 30). Krajský soud i žalovaná správně dospěly k závěru, že stěžovatel mohl a měl předpokládat, že svým jednáním vystaví obtížím spojeným s ukončením svého kvalifikovaného pobytového režimu v České republice vedle sebe sama i své rodinné příslušníky – zejména ohrozí zájmy svých dětí. O to víc se měl zavrženíhodného jednání vyvarovat.

[18] Nedostatečné, resp. nesprávné vypořádání se s hlediskem ochrany nejlepších zájmů svých dvou dětí a nově narozeného dítěte stěžovatel v řízení o žalobě nenamítal, ačkoliv tak mohl učinit. Namítal toliko obecně dopady do svého soukromého a rodinného života a brojil proti neprovedení výslechu jeho samotného ve správním řízení. Kasační námitka týkající se dotčení zájmů dětí je proto nepřípustná, jelikož ji stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nad rámec Nejvyšší správní soud konstatuje, že žalovaná i krajský soud se zabývaly úvahami o možnostech soužití rodiny i pobytu dětí v zemi původu.

[19] Krajský soud i žalovaná správně posoudily, že stěžovatel svou trestnou činností, za niž byl odsouzen, skutečně ohrozil veřejný pořádek. Námitka stěžovatele, že žalovaná toliko konstatovala odsuzující trestní rozsudek týkající se stěžovatele, není důvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[21] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, protože o kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez zbytečného prodlení po poučení účastníků řízení, doplnění kasační stížnosti a dalších nezbytných procesních úkonech.

[22] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce neměl úspěch ve věci, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, nevznikly jí však žádné náklady nad rámec obvyklé úřední činnosti, a náhrada nákladů řízení se jí tudíž nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2022

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu